

İçimin Derin Vakitleri

– Nar-ı Çiçek · 18 Mayıs 2017

.
. .
.

Neydi ne değildi derken kimi zaman öylesine kimi zaman geç kalmışlık hissiyle kimi zaman "bir daha dünyaya gelirim " cümlesiyle nasıl da ellerimden kayıp gidiyorsun ey hayat..

Benim kayıplarımın tek sorumlusu ben miyim?

Tek ben miyim hayatımdaki yanlış yoksa? Hangi doğruyu vaktinde sundun da yanlış değerlendirdim hangi yanlışla gönüllü gittim ki cezalandırdın beni sonuç yaratarak düzmece senaryolarla..

Anlamın neydi bilmiyorum. Bilmiyorum insanların mı kurbanı oldun sen de bu kadar acımasız ve sert kaldın masumların üşüyen aklın da. Hadi diyelim ki insanlar suçlu nerde adaletin tecellisi ve sabrın mükafatı?

Dur! Sakın asi deme yargılama biliyorsun haklıyım şuan ben. Bir kere olsun hak ver ve dinle beni.

Hoş dinlesen artık kaç yazar başardın beni altetmeyi senin tabirinle ki üzülüyorum ben sakın sevinme. Çektirdiklerin berati olsun gün'âhlarımın.. Adını; ettiğimi çektim koydum kederlerimin, hadi öyle saydım diyelim ama son bir isteğim ve sözüm var. İlet düşmanlarıma, yorulmanın ötesinde yorulup öldü sevinin de ve sevinin dünya size kaldı nasılsa siz ölmeyeceksiniz de ikiyüzlerinede yine insan maskesi takmaya devam etsinler!.

Dostlarıma da söyle varsada içimdeki küçücük bir umut kırıntısı onların sayesinde de. Ki gelirim yine dünyaya onları görmek istediğimi ilet kendi çevremde ve iyi ki varlar (dı) benim için de helal etsinler o çok kıymetli haklarını.

Evet kafam da yenildi herşeye şiiire, yazıya, romana, olana ve olmayana.. bir azılı diken gibi batmakta nefesim boğazıma.. O çok sevdiğim pencerem ve kahve özlerler belki beni, onlara da küsüm lütfen ilet. Yudumladığımda kahvemi ve kurdukça hayalleri penceremde, hayalden ziyade umutlarım...

Umutlarım! Eyy hayat umutlarımı hangi cehenneme gömdün hangi bulunmaz köşende öksüz bıraktın söyle..

Vazgeçtim dur söyleme! Bu saatten bu vakitten sonra hiçbir sözün geçerli değil bana. Sen kendi kurallarını devam ettir ben şâirin sözüleyin hayatımın kapısını çekip gideyim.

Beynimde binlerce harf binlerce kelime milyonlarca cümle.. hepsinide gömdüm begonyamın altına ve ekledim sularken kederlerimi; canın cehenneme ey dünya!

Resim: Penceremden.

Z. Nâr/ Mart 2017

